

ÚŘAD PRO VYNÁLEZY
A OBJEVY

POPIS VYNÁLEZU K AUTORSKÉMU OSVĚDČENÍ

211976

(11)

(B1)

(51) Int. Cl.³

A 01 K 1/00

(22) Přihlášeno 06 11 80

(21) (PV 7521-80)

(40) Zveřejněno 31 07 81

(45) Vydáno 29 07 83

(75)

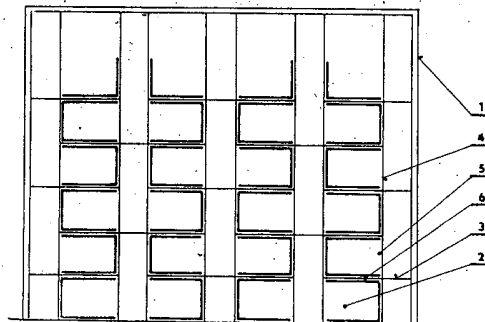
Autor vynálezu

MATOUŠEK ALEŠ ing., KOŠATKA BEDŘICH prof. ing. arch., PRAHA,
BROŽ VÁCLAV ing., SEDLČANY

(54) Vícepodlažní zařízení k ustájení zvířat

Vynález řeší vícepodlažní ustájení zvířat, kde nízké ustajovací buňky jsou rovnoměrně rozloženy v prostoru objektu, přičemž ke každé je přístup z úrovně manipulačních uliček pro ošetřovatele.

Vícepodlažní zařízení s ustajovacími buňkami je uspořádáno ve více technologických etážích nad sebou s přístupovými otvory do ustajovacích buněk, kde podlahy manipulačních uliček jsou střídavě orientovány na levou a pravou stranu stáje. Tím je ke každé buňce umožněn přístup ošetřovatele z manipulační uličky, která je na stejné úrovni s podlahou ustajovací buňky. Přístup obsluhy do manipulačních uliček je řešen u štítových stěn objektu tak, že do lichých technologických etáží se vstupuje z jedné strany a do sudých etáží ze strany druhé. Ustajovací buňky jsou v nosné konstrukci, která může být i nosnou konstrukcí pro strop, popř. střechu stáje. K nosným konstrukcím jsou upevněny podlahy buněk a přístupovými otvory na ně navazující podlahy manipulačních uliček, a to střídavě na levou a pravou stranu stáje.

Vynález se týká vícepodlažního zařízení k ustájení zvířat v ustájovacích buňkách uspořádaných ve více technologických etážích nad sebou.

V současné době se k vícepodlažnímu ustájení zvířat většinou používají objekty se stavebně vytvořenými podlažními, ve kterých je umístěno hrazení s provozně technologickými soubory zařízení, a to v obdobném řešení i rozmístění jako v tradičních přízemních objektech. Do této skupiny je možné zařadit i vícepodlažní objekty, kde technologickým zařízením jsou vícepodlažní zařízení, vesměs dvoupodlažní baterie klecí pro dočchov a výkrm prasat, nebo dvou- až čtyřpodlažní baterie klecí pro odchov a chov drůbeže, zejména slepic. Do druhé skupiny pak lze zařadit objekty, kde technologická zařízení podlaží nad sebou jsou tvořena komplexním vestavěným zařízením v halovém objektu, přičemž stavebně je vytvořen pouze ochranný plášť. Řešení, na kterém jsou založeny stavby druhé skupiny, jsou známá ze studijních návrhů. Společným charakteristickým znakem obou skupin je světlá výška podlaží, která je v podstatě odvozena z rozměrů člověka a většinou se tradičně pohybuje v pásmu 2,4 až 3 m. Hlavní nevýhodou stavebně řešených vícepodlažních objektů je při použití podlažního zařízení velmi malá prostorová koncentrace zvířat a malé využití obestavěného prostoru. V těchto objektech při použití vícepodlažních zařízení, např. baterií klecí, je sice koncentrace velká, ale obtížná je manipulace nejen s díly zařízení v různých výškách, ale hlavně se zvířaty ve vyšších podlažích baterií. Tento nedostatek vede ke konstrukci vícepodlažních baterií klecí nejen vybavovaných automatickými linkami pro krmení a odklíz výkalů, ale i různě složitým zařízením k dopravě zvířat. Taková zařízení jsou konstrukčně složitá a s rostoucí složitostí stále méně provozně spolehlivá. Klece takového zařízení poskytují zvířatům minimální životní prostor, přestože

v nejbližším okolí klecí bývá nevyužitého prostoru nadbytek.

Uvedené nedostatky jsou odstraněny vícepodlažním zařízením s ustájovacími buňkami uspořádanými ve více technologických etážích nad sebou, u kterého přístupové otvory do ustájovacích buněk a podlahy manipulačních uliček jsou střídavě orientovány na levou a pravou stranu.

Tímto řešením vícepodlažního zařízení pro ustájení zvířat je ke každé ustájovací buňce přístup ošetřovatele z manipulační uličky, která je na stejné úrovni s podlahou ustájovací buňky. Zařízení je v prostoru stájového objektu rovnoměrně rozloženo, jsou vytvořeny optimální prostorové podmínky nejen pro zvířata, ale i pro práci obsluhy. Výška manipulačních uliček odpovídá požadavkům norem pro volný pohyb obsluhy a výška ustájovacích buněk zootechnickým potřebám i nouzovému (nepravidelnému) vstupu obsluhy k mimořádnému zásahu, jako je oprava zařízení nebo vyklizení uhynulého zvířete. Přístup obsluhy do manipulačních uliček je řešen u štítových stěn objektu tak, že do lichých technologických etáží se vstupuje z jedné strany a do sudých technologických etáží ze strany druhé.

Na připojeném výkresu je příklad stáje s vícepodlažním zařízením pro chov prasat.

Ve stáji 1 je více řad ustájovacích buněk 2 uspořádaných ve více technologických etážích nad sebou. Ustájovací buňky 2 jsou v nosné konstrukci 4, která může být i nosnou konstrukcí 4 pro strop, popř. střechu stáje 1. Přístupové otvory 5 do ustájovacích buněk 2 jsou střídavě orientovány na levou a pravou stranu stáje 1. K nosným konstrukcím 4 jsou upevněny i podlahy 6 ustájovacích buněk 2. Na podlahy 6 navazují podlahy manipulačních uliček 3, a to pouze u přístupových otvorů 5, tzn. opět střídavě na levou a pravou stranu stáje 1.

PŘEDMĚT VYNÁLEZU

Vícepodlažní zařízení k ustájení zvířat s ustájovacími buňkami, uspořádanými ve více technologických etážích nad sebou, vyznačené tím, že přístupové otvory (5) do ustájovacích buněk (2)

a podlahy manipulačních uliček (3) jsou střídavě orientovány na levou a pravou stranu stáje (1).

211976

